

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 39-40 (13944-13945), 14 ТРАВНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Найголовніше – знати,

У ці травневі дні душа по-особливому бентежна... Люди впускають до неї світло і тепло великого празника –

що про тебе пам'ятають, що підтримують, що чекають!

Воскресіння Христового. Хай не всі й не однаковою мірою, але почуватися більш захищеними, окрилені, стають добрішими й чутливішими. Та дивовижність ситуації криється в тому, що такі високі поривання, мабуть, як ніякі інші, дозволяють побачити, якими люди є насправді.

акція «Великодній кошик воїнам АТО». А волонтерська група на чолі з легендарною Тетяною Василенко вкотре пекла, тушкувала, збирала, пакувала, формувала... Одним словом, тільки до Великодня на далекий Схід для наших рідних захисників від Білоцерківщини відправлено 2240 кілограмів справжньої любові!

● Підбиваючи підсумки цьогорічної акції, Юрій Петрик висловив безмежну вдячність великій кількості активних громадян: волонтерам Білої Церкви і Білоцерківського району, колегам-освітянам, школярам та всім членам їхніх родин, матерям і дружинам учасників бойових дій, просто небайдужим мешканцям громади: «Всі вони долучилися до того, щоб наші військові згадали смак домашньої паляниці, ковбас, шинки, посвячених яєць, голубців, котлет, гречаників, вареників, свіжих овочів, фруктів, зеленої цибулі, чаю, кави, смаколиків, домашнього молока... Словом, усього не перерахувати. Ми втомились дуже, але щасливі безмежно. Рідні наші воїни-захисники, нехай ці дарунки разом із теплом наших сердець зігривають змучені війною ваші тіла й душі в холодних бліндажах і окопах, нехай додають вам сил, допомагають наближати перемогу. Бережи вас Господь!»

● Воїни з різних підрозділів, яким адресувалися посилки і побажання, не забарилися з відповіддю. Серед них – і військовослужбовці нашої славної бригади Чорних Запорожців, котрі у своєму листі щиро дякують за великодні подарунки та багаторічну підтримку Збройних сил України «волонтерській групі, яку очолює Тетяна Василенко, небайдужим мешканцям Білої Церкви та Білоцерківського району. Окрема вдячність – відділу освіти та науки Білоцерківської територіальної громади під керівництвом Юрія Федоровича Петрика, вчителям, батькам, учням та діточкам.

● Надзвичайно приємно читати дитячі побажання та отримувати домашню випічку, каву, чай, такі потрібні маскувальні сітки і все-все-все... Та найголовніше для нас – це знати, що про тебе пам'ятають, що підтримують, що чекають!»

● Ми ж, низько кланяючись нашим військовим, дякуючи їм за щоденний ратний подвиг, говоримо спасибі й рідним волонтерам: поки війна триває, там, на бойових рубежах, захисники України можуть бути впевнені – ці люди не зрадять ніколи.

Валентина ХРАБУСТ

● Хтось, відстоявши в церкві цілу ніч і ревно молячись, прийде додому та блаженно розговіється – завершить певний цикл і тихо собі житиме далі, не обтяжуючи голову й серце суєтністю зовнішнього світу. А хтось навіть тієї великої ночі десь на Східному фронті стискатиме в руках автомат. Бо за спиною в нього – цілий народ, якому так хочеться мирної паски... Але є ще одна категорія українців – волонтери. Велика єдність цілковито різних, добряче стомлених й так само загартованих, упертих і прекраснодушних, безмежно вірних і цілеспрямованих особистостей. Серед усіх нас, тиловиків, їх вирізняє те, що за 8 років війни стало обов'язком: допомога фронту без перерви на вихідні і свята. А в свята, до речі, – насамперед. Відтак у білоцерківському освітянському середовищі під керівництвом Юрія Петрика вже який рік поспіль діє

Василенко, небайдужим мешканцям Білої Церкви та Білоцерківського району. Окрема вдячність – відділу освіти та науки Білоцерківської територіальної громади під керівництвом Юрія Федоровича Петрика, вчителям, батькам, учням та діточкам.

● Надзвичайно приємно читати дитячі побажання та отримувати домашню випічку, каву, чай, такі потрібні маскувальні сітки і все-все-все... Та найголовніше для нас – це знати, що про тебе пам'ятають, що підтримують, що чекають!»

● Ми ж, низько кланяючись нашим військовим, дякуючи їм за щоденний ратний подвиг, говоримо спасибі й рідним волонтерам: поки війна триває, там, на бойових рубежах, захисники України можуть бути впевнені – ці люди не зрадять ніколи.

Валентина ХРАБУСТ

Спасибі вам, солдати, за життя!

У Другій світовій війні, найбільш кривавій та жорстокій в історії людства, загинуло від 50 до 85 мільйонів людей. Біль і скорбота за жертвами того нищівного лихоліття, пам'ять про дорогих людей і ціну отриманої перемоги над ворогом, гіркота нинішніх втрат – такі почуття доторкнулись до кожного серця в ці весняні дні. Вся Білоцерківська громада 8 й 9 травня долучилася до меморіальних заходів, приурочених Дню пам'яті та примирення і 76-й річниці перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

8 травня живі квіти лягли до пам'ятних знаків: стели на честь 40-річчя 251-го гвардійського важкого бомбардувального авіаполку в Гайку, «Танк Т-34», «Скорботна мати». У Парку Слави відбувся урочистий мітинг, під час якого міський голова Геннадій Дикий наголосив: «Україна – одна з країн, яка постраждала найбільше у Другій світовій. Ми засуджуємо тоталітарні режими, які розв'язали і почали ту страшну війну, що принесла стільки горя і скалічила безліч людських долів. Вічна пам'ять тим, хто загинув, і тим, хто вижив, але кого нині вже немає на цьому світі. Шана ветеранам, які сьогодні ще з нами!»

Міський голова відвідав ряд населених пунктів, які увійшли до Білоцерківської міської територіальної громади і які на собі відчули жайття бойових дій та окупації. Разом із старостами та жителями сіл він узяв участь у мітингах та покладанні квітів до пам'ятників.

9 травня міський голова відвідав Шкарівку, Дрозди, Піщану й Терезине, де також взяв участь у мітингах. Вшанували визволителів і в Томилівці, Пилипчі, Глибочці, Городищі, Мазепинцях, Сидорах.

Цього ж дня відбувся мітинг та покладання квітів до Вічного вогню у Білій Церкві. Пам'ять мільйонів українців, загиблих у Другій світовій війні, містяни вшанували хвилиною мовчання. Від усіх нас квіти покладені також до пам'ятника загиблим бійцям 1-ї окремої Чехословацької піхотної бригади та до стел з іменами полеглих, до пам'ятного знаку на висоті 208,4 м, встановленого на честь радянських та чехословацьких воїнів, що загинули під час звільнення міста 3-4 січня 1944 року, повідомляє офіційний сайт міської ради.

Ми пам'ятаємо, якою страшною трагедією для українців була Друга світова війна. Як і те, що агресора зупинили спільними зусиллями об'єднаної нації. Ми знаємо: той, хто захищає свою землю, – завжди перемагає. І це знання робить нас сильнішими.

Великодні кошики – родинам загиблих свободівців

Голова Білоцерківської міської організації ВО «Свобода» **Сергій ЯРЕМЕНКО** разом з **Вадимом КОШЕЛЕМ** передали подарунки родинам загиблих бійців «Легіону Свободи» від ГО «Всеукраїнське об'єднання українців «Яворина» з нагоди Великодня в рамках акції.

Свободівці відвідали оселі Віталія Коломійця та Ігоря Каплуненка – героїв російсько-української війни, та передали дітям подарунки зі смаколикками. Окрім того, націоналісти провідали Теодора Дячуна – бійця Української Повстанської Армії, почесного громадянина Білої Церкви. Ветеран зараз хворіє, але зберігає бадьорість.

«Білоцерківська «Свобода» традиційно долучається до акції «Яворини» – «Великодній кошик». Для цих родин важливі не стільки подарунки, як наша увага. Під час кожної зустрічі вони дякують, що про них не забувають. Ми ж приходимо до них зі щирим серцем, бо для нас спілкування з такими людьми дуже цінне – вони приклад мужності, гідності й великої любові», – прокоментував Сергій Яременко.

Пресслужба Київської обласної організації ВО «Свобода»

«За жертву крові в боях за волю України»

Днями, перед початком пленарного засідання міської ради, військовий комісар Білоцерківського об'єднаного міського територіального центру комплектування та соціальної підтримки (раніше – об'єднаний військовий комісаріат) Ігор Богданевич та міський голова Геннадій Дикий вручили нагороди Міністерства оборони України «За поранення» ряду колишніх воїнів, які захищали нашу державу від ворога на Сході, повідомляє офіційний сайт міської ради. Цією медаллю нагороджують військовослужбовців Збройних сил, які отримали поранення під час захисту державного суверенітету і територіальної цілісності України. Девіз нагороди – «За жертву крові в боях за волю України».

Перед вручен-

ням медалей Ігор Богданевич зауважив, що на цій війні багато хлопців Білоцерківщини пожегали найціннішим – своїм життям, а ще більше – власною кров'ю, окропивши нею вівтар боротьби з ворогом.

Тож під гучні оплески присутніх нагороди отримали **Андрій Шараєнко, Олександр Довгий, Дмитро Нехорощий.**

ГОЛОСУВАТИ ЗМОЖЕ ВСЯ ГРОМАДА

Депутати міської ради затвердили Положення про громадський бюджет (бюджет участі) у Білоцерківській міській територіальній громаді.

Цього року в місті вп'яте реалізовуватиметься проект взаємодії влади та громадян в бюджетному процесі, який коротко називають Громадським бюджетом, нагадує офіційний сайт міської ради. Відтак є певні напрацювання, які необхідно було внести в нове положення. У Громадському бюджеті відтепер братиме участь не тільки Біла Церква, а й села та селища, які входять до Білоцерківської МТГ.

Новим у Положенні, зокрема, є те, що голосування за проекти, які будуть реалізовані за рахунок коштів

громадського бюджету територіальної громади, проводиться шляхом як електронного голосування, так і заповнення паперового бланка для голосування у пунктах прийому голосів, розміщених у приміщеннях Білоцерківської міської ради. Різноманітні варіанти голосування надають можливість залучити більшу кількість громадян до голосування.

Крім того, проекти-переможці окремо визначаються серед малих

проектів з обсягом коштів до 300 тис. грн та серед великих – від 300 до 2 500 тис. грн (включно). На великі та малі проекти спрямовуватиметься по 50% від загальної суми, визначеної на реалізацію Громадського бюджету на наступний рік. Ця норма також сприятиме залученню більшої кількості активних громадян до написання проектів.

Детальніше з Положенням можна буде ознайомитися після оприлюднення документа на офіційному вебсайті міської ради.

З 11 травня поновлено освітній процес у закладах освіти, культури та спорту Білоцерківської міської територіальної громади. Таке рішення ухвалили члени виконавчого комітету на позачерговому засіданні 6 травня. Рішенням акцентовано, що навчання має проходити з дотриманням протиепідемічних заходів.

Школярі знову сіли за парти

Управління освіти і науки, управління з питань молоді та спорту, управління культури і туризму Білоцерківської міської ради доручено: забезпечити виконання вищезазначених пунктів відповідно до своєї компетенції, постійно контролювати дотримання протиепідемічних заходів, невідкладно інформувати міського голову та керівника робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації про випадки захворювання на COVID-19 дітей та працівників закладів.

Коментуючи таке рішення виконкому, міський голова Геннадій Дикий зауважив: «Хворих, які лікувалися вдома, на піку епідемії в нас було 1515, сьогодні на амбулаторному лікуванні перебувають 250 осіб. А завантаження наших лікарень – трошки більше 50 відсотків. Враховуючи ситуацію в області, а також звернення освітян, ми вирішили з 11 травня поновити навчальний процес».

З обґрунтуванням необхідності ухвалення рішення виступив начальник управління освіти та науки Юрій Петрик. Він також доповів про готовність навчальних закладів до роботи з дотриманням протиепідемічних та санітарних заходів; зупинився на подальшій роботі освітніх установ згідно з визначеними Міністерством освіти і науки України планами щодо завершення 2020-2021 навчального року. Зокрема, посадовець наголосив:

В рамках програми «Велике будівництво» на Київщині реалізують 52 об'єкти дорожнього господарства на загальну суму 1 049 млн гривень.

На 47-ми із зазначених об'єктів буде здійснено капітальний ремонт. Йдеться про 29 доріг загального користування місцевого

Будуть гроші на дороги

значення та 18 вулиць і доріг комунальної власності. А також – 3 поточні середні ремонти доріг загального користування місцевого значення, реконструкцію однієї дороги загального користування

місцевого значення і одне нове будівництво дороги комунальної власності.

В цілому на території Київської області цього року планується прокласти 59,70 км нового асфальту.

Пресслужба КОДА

Війну за душі східняків ми ще не починали

...Стоїмо посеред селища, де тобі посміхається кожен перший місцевий житель, а кожен другий скрегоче зубами й відводить погляд. Де одні мають претензії до Києва, що їм не доробили водогін, а решта вдячні, що мають змогу знову користуватися залізничним транспортом. А воєнки продовжують тримати фронт. І молодий хлопчина, який заправляв паливом бойову техніку, й літній чоловік, що займається господарськими питаннями, й сотні інших молодих і не дуже бійців. Вони в безпосередній близькості від нас із траншей, замаскованих позицій, спостережних пунктів вдивляються в сіре від мряки повітря крізь оптику біноклів, прицілів, стереотруб. Ворог поряд. Але сьогодні без стрільби, тож можна погратися з величезним псом, який намагається видерти з рук товстелезну ломку. Тварина хоче бешкету, а чоловіки в душі залишаються задержувати хлопцями...

■ Потім старшина веде нас до мобільного банного комплексу. Нині він стоїть на території штабу,

■ Місяць до того. «Привіт! У нас є ідея!», – голос офіцера 72 бригади звучав, як завжди, спокійно і вагомо. Ідея створення прального комплексу волонтерам сподобалася. Одна з головних наслідків бійця – помитися і після купання вдягнути чистий одяг. Наші солдати навчилися будувати лазні в польових умовах просто відмінно, а от прання завжди було проблемою. І якщо спідне ще випереться і сигнальними прапорцями буде розвішено на вірвочинах і дротах, то утеплена польова куртка чи спальний мішок у таких умовах переться важко. Тому за справу потрібно братися ґрунтовно.

■ ґрунтовно вдалося. Просто дякуєш долі та завзятим людям, які все розуміють, не ставлять зайвих питань, а тільки уточнюють характеристики пральних машин. Невдовзі дві з них стояли в офісі волонтерської групи (як і акуратні валки маскувальних сіток) та в гаражі, а питання по третій вирішувалося в Києві.

■ ...Сірий донецький ранок. Лише п'ять годин тому наш автомобіль пропустили на територію штабу бригади. Потрапляємо в турботливі руки головного старшини, який одразу посилає нас митися. Потім наказує рушати в ідальню. А ми такі зголодніли. Стандартний сніданок такий, що схуднути навряд чи вдасться. Кожен отримує по тарілці каші з сарделькою, салат з консервованої капусти і варене яйце.

і його «пралки» працюють на повну потугу. Тут можна випрати одяг і помитися під душем. На столі чергового лежить журнал із відповідним обліком прання і миття. Всередині біло і чисто.

■ Згодом невеликим зеленим автомобілем мчимо вулицями Авдіївки в бік промислової зони. Ми поспішаємо, на нас чекають. Маємо віддати маскувальні сітки мотопіхоті й передачу з дому медикам. Ага, приїхали. Ось стоїть пошарпана життям і війною «таблетка». Навпроти будиночок, де базуються піхотинці. До нас підходить офіцер з приємними манерами. Саме йому ми віддаємо домашні припаси з Білої Церкви. Видно, що він не проти поговорити з новими людьми, і ми приймаємо запрошення провідати його «господарство». В розташуванні роти майже порожньо. Бійці на позиціях. Інколи чути, як триває «всеосяжне перемир'я» і повне припинення вогню». Характерні звуки доливають, в основному, з рештків шахти ім. Бутова та «промки».

■ Поспішаємо на лівий фланг бригади. Ми витрачаємо добру годину, поки не прибуваємо на «Пентагон». У дворі стоїть пральний комплекс, яким дружній добробат поділився з ЗСУ. Командир першого батальйону проводить невеличку екскурсію. Ті машини, які ми привезли з собою, будуть встановлені аналогічно й матимуть достатню роботу. «Комплекс у мене в пріоритеті. Він буде працювати, зали-

шуся я комбатом чи ні. Зараз потрібні пральні машини і сушарки. Так, у мене працює великогабаритна «пралка». Але вона не справляється. Зараз я можу забезпечити прання офіцерам штабу, медикам, зенітникам. Коли ж речі привозить рота, то потрібно знайти менше дві доби, щоб усе випрати», – ділиться планами на майбутнє комбат.

■ Ми ще ідемо оглянути платформу, на яку буде монтуватися комплекс. У дворі зібралися офіцери й сержанти. Точиться розмова про серйозні речі: виконання наказів, задоволення заявок, списання матеріалів, обговорюється закон про мобілізацію. Коли мова заходить про призов мобілізованих і тих, хто в запасі, комбат «Скат» хитро мружить око на командира роти: «Тобі скільки до «дембеля»? Менше сорока днів? Підеш відпочинеш, але повістку я тобі першому пришлю».

■ Сірий вечір Донеччини. Зелений мінівен котиться від Бахмута в бік Слов'янська. Ми вже встигли відредагувати інтерв'ю з заступником комбата Русланом Сулименком, отримати прес-карти в штабі ООС, побувати в Бахмуті. Коли в цьому місті купували благодійникам регіональне пиво на сувенір, то в точці продажу лунала пісня «Мурка, ти мой мурьоначек...». За трьома столами наливайки сиділи компанії досить молодих людей, яким цей кримінальний фольклор вуха не різав...

■ Тихо гуділи шини, хотілося спати, але думалося, що найголовнішу війну, за душі східняків, ми ще й не починали.

Костянтин КЛИМЧУК,
Тетяна ВИГОВСЬКА

